

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΗΣ

Επικοινωνιακό έντυπο
τού Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε.
«Ιωάννης Κοκκώνης»

Αποστέλλεται στα μέλη δωρεάν
Φύλλο 50ο
Ιούνιος 2019

50 ΤΕΥΧΗ ΕΝΤΥΠΟΥ «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΗΣ»

Και όμως πέρασαν 15 χρόνια!
«Ιωάννης Κοκκώνης» επικοινωνιακό έντυπο...
μια ιστορία με παρελθόν και μέλλον.

Και όμως πέρασαν 15 ολόκληρα χρόνια, γεμάτα με μεγάλη διάθεση για δημιουργία και επικοινωνία. Μια κατάθεση ψυχής με πολλές χαρές και ανησυχίες. Ήταν Μάρτιος του 2004 όταν η έμπνευση, ο σχεδιασμός και οι ιδέες πολλών συνεδριάσεων αποτυπώθηκαν σε ένα επικοινωνιακό έντυπο που «βαπίστηκε» **Ιωάννης Κοκκώνης**. Πέτυχε ή όχι; Στην ερώτηση αυτή οι μόνοι που μπορούν να απαντήσουν, είστε εσείς αγαπητοί αναγνώστες μας. Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι να συνεχίσουμε να δίνουμε τον καλύτερό μας εαυτό, γιατί νιώθουμε έντονο το βάρος της ευθύνης μας. Πιστεύουμε όμως, ότι ήδη έχουμε δημιουργήσει δομές σταθερές και ακλόνητες, ικανές να συνεχίσουν την πορεία που χάραξαν οι παλαιότεροι. Αισθανόμαστε επίσης την υποχρέωση να θυμηθούμε όλοι το ιστορικό της ίδρύσεως του Συνδέσμου μας, διότι από αυτό διδασκόμεθα την αγάπη, την αδελφότητα, τη συμπνοια, τη δημιουργία, ερεθίσματα και οράματα για το μέλλον **και βέβαια ότι είμαστε ένας κρίκος που μας ενώνει με τους κρίκους της Φ.Ε., που είναι τα Σχολεία μας.**

Ειρήνη Βαϊδάκη-Κοντού

Ιστορικό της Ιδρύσεως του Συνδέσμου

Αφυπηρετησάντων Εκπαιδευτικών της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΚΚΩΝΗΣ»

Πολλά συνέβαλαν στη δημιουργία του Συνδέσμου. Κατ' αρχάς η θητεία πολλών από τα ιδρυτικά μέλη στο Β' Αρσάκειο Γυμνάσιο-Λύκειο Ψυχικού την εποχή (1965-1977) που ήταν Διευθύντρια η **Ξανθίππη Παναγιωτοπούλου**, μία προσωπικότητας με έντονη κοινωνικότητα...

...Οι εκπαιδευτικοί που αποτελούσαν τότε τον Σύλλογο του Σχολείου και οι οποίοι εύρισκοντο στο αρχικό στάδιο της υπηρεσίας τους, διατήρησαν μεταξύ τους αισθήματα φιλίας και αλληλοεκτίμησης...

...Κατά καιρούς και ιδίως όταν πλησίαζαν προς το τέλος της υπηρεσίας τους, πολλοί είχαν διατυπώσει τη σκέψη να δημιουργήσουν, μετά την συνταξιοδότησή τους, ένα Σύλλογο παλαιών εκπαιδευτικών, που θα τους έδινε τη δυνατότητα να διατηρήσουν ζωντανές τις άρμονικές αυτές σχέσεις. Δημιουργήθηκε έτσι η ιδέα της ίδρύσεως ενός Συλλόγου, η οποία κατά καιρούς ανεφέρετο άοριστως σαν ευχή...

...Στις 21 Απριλίου 2000, δύο υπηρετούντες ακόμη εκπαιδευτικοί, οι Συντονιστές Μαθημάτων **Στέφανος Βιτζηλαίος** και **Μαριάννα Γεωργούντζου**, συζήτησαν το ένδεχομενο της δημιουργίας του Συλλόγου και έλαβαν την απόφαση να «τολμήσουν» να αναλάβουν την πρωτοβουλία και τις συνέπειες της αποφάσεως...

...Η συζήτηση ξαναήλθε στο προσκήνιο στις 30 Ιανουαρίου 2002, όταν απέχωρησε επισήμως από την υπηρεσία και ο **Στέφανος Βιτζηλαίος**...

...Οι δύο τολμηροί **Στέφανος Βιτζηλαίος** και **Μαριάννα Γεωργούντζου**, ζήτησαν και πήραν από την Έπιπτεία της Φ.Ε. τις διευθύνσεις των αφυπηρετησάντων εκπαιδευτικών της Φ.Ε. -προσβολικής, πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και άνωτερας βαθμίδας, Ψυχικού, Έκάλως, Πατρών και Θεσσαλονίκης- οι οποίοι ανήρχοντο σε 260 και ταχυδρομήσαν 260 επιστολές με τις οποίες τους

Το πρώτο τεύχος «Ιωάννης Κοκκώνης»

καλοῦσαν σέ συγκέντρωση στά Σχολεία Ψυχικοῦ μέ σκοπό τήν ἴδρυση ἑνός Συλλόγου. Ἡ λυρική διατύπωση τῆς ἐπιστολῆς εἶχε ἄμεση καί ζωηρή ἀπήχηση στούς συναδέλφους συνταξιούχους...

...Στήν πρώτη συγκέντρωση στό Θέατρο τῶν Σχολείων Ψυχικοῦ ἐκδήλωσαν ἐμπράκτως τό ἐνδιαφέρον τους 130 συνάδελφοι καί ἐπιλέχτηκε μία προσωρινή διοικοῦσα Ἐπιτροπή, γιά νά συντάξῃ τό Καταστατικό τοῦ νέου Σωματείου, νά νομιμοποιήσῃ τόν Σύνδεσμο Ἀφυπηρετησάντων Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας (Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε.), ὅπως ἀπεφασίσθη νά ὀνομασθῆ, καί στή συνέχεια νά φροντίσῃ γιά τή διενέργεια ἐκλογῶν. Ἀπεφασίσθη ἐπίσης νά θεωροῦνται τακτικά μέλη τοῦ Συνδέσμου καί οἱ διατελέσαντες γραμματεῖς τῶν Σχολείων...

...Ἡ Ἐπιτροπή συνεδρίασε μερικές φορές καί ἀσχολήθηκε μέ τήν σύνταξη τοῦ Καταστατικοῦ. Ἡ Μαριάννα Γεωργούντζου πρότεινε ὁ Σύνδεσμος νά ἔχει τήν ἐπωνυμία τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καί πρώτου ἐμπνευστοῦ τῆς ἰδρύσεως τῆς Φ.Ε. Ἰωάννη Κοκκῶνη, τοῦ ὁποίου ἡ μορφή καί τό ἔργο δέν εἶναι εὐρέως γνωστά. Τήν πρόταση ἐπικρότησαν καί τά ὑπόλοιπα μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς. Τό Καταστατικό πού συνέταξε ἡ Ἐπιτροπή προωθήθηκε πρὸς ἔγκριση...

...Τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς Στέφανος Βιτζηλαῖος, Μαριάννα Γεωργούντζου, Ρούλα Νίκολη καί Ἐμμη Ἀποστολάτου ἐπισκέφθηκαν ἐπισήμως τόν Πρόεδρο τῆς Φ.Ε. Καθηγητή Γλωσσολογίας καί Πρύτανη τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γεώργιο Μπαμπινιώτη, ὁ ὁποῖος ἐκδήλωσε τή χαρά του γιά τή δημιουργία αὐτοῦ τοῦ Συνδέσμου, πού ἔλειπε μέχρι σήμερα, καί τοὺς διαβεβαίωσε γιά τήν ἀπόλυτη στήριξη τοῦ Συνδέσμου ἐκ μέρους τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας. Τό Καταστατικό τοῦ Συνδέσμου ἐγκρίθηκε μέ τήν 7429/2002 ἀπόφαση τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καί καταχωρήθηκε στό Βιβλίο Σωματείων μέ αὔξ. ἀριθμό 24642 τῆς 24-6-2003. Ὁ φάκελος τοῦ Συνδέσμου στή Νομαρχία Ἀθηνῶν ἔλαβε τόν ἀριθμό 17781...

...Συμφώνως πρὸς τίς διατάξεις πλέον τοῦ Καταστατι-

κοῦ ἡ διοικοῦσα Ἐπιτροπή προκήρυξε ἐκλογές καί προσκάλεσε τά ἰδρυτικά μέλη νά ἀναδείξουν τό πρῶτο Διοικητικό Συμβούλιο τοῦ Συνδέσμου, τήν Κυριακή 16 Νοεμβρίου 2003.

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ συγκροτήθηκε εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς:

- Πρόεδρος: Στέφανος Βιτζηλαῖος
 Ἀντιπρόεδρος: Χρυσίς Ζόμπολα-Σαρρή
 Γεν. Γραμματέας: Μαριάννα Γεωργούντζου-Νικητοπούλου
 Ταμίας: Ἐλένη Δάλλα-Γλυκῆ
 Εἰδ. Γραμματέας: Ζαχαρούλα Νίκολη-Παπαδάκη
 Μέλη: Ἰάκωβος Βίδος,
 Ἀνίτα Γκλέκα-Πρεκεζέ,
 Γεωργία Κατηφόρη-Λιώλη
 καί Καλλιρρόη
 Βλαχοδημητροπούλου-Σέττα.
 Ἀναπληρωματικά μέλη: Καίτη Δημητρίου-Αργυράτου,
 Φίλιππος Δημάρατος
 καί Νίνα Παπανικολάου-Καραθανάση.
 Μέλη Ἐλεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς: Μαρία Βαλάση,
 Σοφία Κιτίνου-Χαρβάτη καί
 Μαίρη Χαλκιά-Κοσβογιάννη καί
 Ἀναπληρωματικό μέλος: Ἀντιγόνη Στυλιανοπούλου.

Ἐκφράζεται ἡ εὐχή, μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὁ Σύνδεσμος Ἀφυπηρετησάντων Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας «Ἰωάννης Κοκκῶνης» νά διατηρηθῆ ἀκμαῖος ἐπί πολλά ἔτη σέ πνεῦμα ὁμονοίας καί ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν μελῶν του.

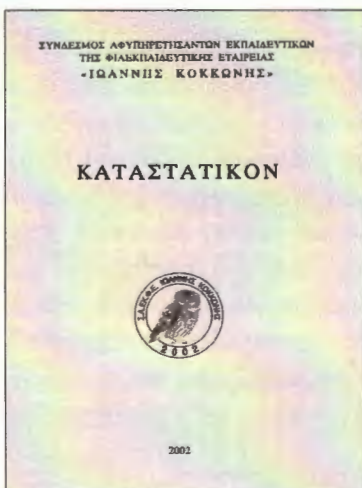
Ὁ Πρόεδρος

Ἡ Γεν Γραμματέας

Handwritten signature of the General Secretary.

Ἀποσπάσματα ἀπό τό βιβλίο Πρακτικῶν τοῦ Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε.

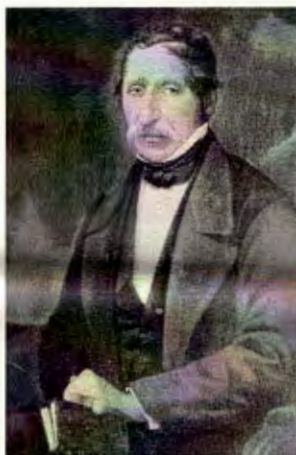
Οἱ ἐμπνευστές τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε. ο κ. Στέφανος Βιτζηλαῖος, δεξιά η κ. Μαριάννα Γεωργούντζου-Νικητοπούλου καί ἀριστερά η κ. Γεωργία Κατηφόρη-Λιώλη, ἰδρυτικό μέλος

Ιωάννης Κοκκώνης: ο οραματιστής παιδαγωγός

...Μετά τις σπουδές του έφυγε στην Κωνσταντινούπολη και έγινε οικοδιδάσκαλος. Για να έχει καλύτερα αποτελέσματα στην πρώτη ανάγνωση των μαθητών του επενέσχε ένα είδος συλλαβικής μεθόδου αναγνώσεως.

...Γνωστός πλέον για τη μόρφωση και τη δράση του ορίστηκε από τον Κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια ως ο πρώτος Επιθεωρητής σχολείων στη νεότερη Ελλάδα. Συγχρόνως, ορίστηκε ακόμη μέλος της τριμελούς «επί της Προπαιδείας» Επιτροπής. Με τον όρο Προπαιδεία εννοείτο η στοιχειώδης εκπαίδευση.

...Για να ανταποκριθεί στο πρόβλημα της ελλείψεως εγγραμμάτων δασκάλων εισηγήθηκε την απλή και φθηνή μέθοδο της Αλληλοδιδασκτικής. Κατ' αυτήν ο δάσκαλος προετοίμαζε τους ευφυέστερους μαθητές του, οι οποίοι δίδασκαν ο καθένας ένα μικρό αριθμό συμμαθητών τους.

...Το 1835 καλείται στην Αθήνα, και του ανατίθεται η διεύθυνση του Διδασκαλείου των αρρένων δασκάλων και διορίζεται Γενικός Επιθεωρητής Δημοτικών Σχολείων. Επίσης εκδίδει και ένα περιοδικό για δασκάλους, τον «Παιδαγωγό», το οποίο συγγράφει ο ίδιος σχεδόν εξ ολοκλήρου.

...Το 1836 μαζί με τον Αρχιμ. Μισαήλ Αποστολίδη και τον δάσκαλο του Γένους Γεώργιο Γεννάδιο ιδρύουν τη Φιλεκπαιδευτική Εταιρεία, της οποίας πρώτος γραμματέας και αρχιεργάτης είναι ο Ιωάννης Κοκκώνης.

...Το 1837 γίνεται ιδρυτικό μέλος της Αρχαιολογικής Εταιρείας και το 1845 ιδρυτικό μέλος της Εταιρείας Ωραίων Τεχνών, της μετέπειτα Σχολής Καλών Τεχνών.

...Ο Ι. Κοκκώνης απέκτησε ένα χαρακτήρα δυνατό, υπεύθυνο, συνετό, πράο, δίκαιο και αυστηρό και μια διάθεση να ανατρέψει τα παλιά και να βοηθήσει με όλες τις γνώσεις και τις δυνάμεις του το απειληθερωμένο έθνος..

Αποσπάσματα από τις δημοσιεύσεις της κ. Μαριάννας Γεωργούντζου-Νικητοπούλου στο Επικοινωνιακό φυλλάδιο «Ιωάννης Κοκκώνης» (τεύχη 1ο έως και 4ο).

Οι αρχαιρεσίες τού Συνδέσμου μας

■ Την Παρασκευή, 15 Μαρτίου 2019 πραγματοποιήθηκε στο Θέατρο των Αρσακείων Σχολείων Ψυχικού η Ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση του Συνδέσμου μας.

Στη συνέχεια ακολούθησαν οι αρχαιρεσίες για την ανάδειξη του νέου Διοικητικού Συμβουλίου και της Εξελεγκτικής Επιτροπής των δύο προσεχών ετών, σύμφωνα με το Καταστατικό του Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε.

Τα εκλεγμένα μέλη συγκροτήθηκαν σε σώμα την Τρίτη 19 Μαρτίου 2019 ως εξής:

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Ειρήνη Βαϊδάκη-Κοντού

Αντιπρόεδρος: Γεωργία Κατηφόρη-Λιώλη

Γεν. Γραμματέας: Μαρία Αθανασοπούλου-Ζαχοπούλου

Ταμίας: Ανδριάντα Λεβιδιώτη-Παπαδημητροπούλου

Ειδ. Γραμματέας: Αγνή Παυλάκη

Μέλη: Σταυρούλα Φλεριανού-Μπουντουβή
Ουρανία Αλεξοπούλου-Κεσόγλου

Ευαγγελία Λεβιδιώτη-Σακελλαριάδη

Μαρία Σφήκα

Βικτωρία Μακρογιάννη

Αικατερίνη Βουτσινά-Κρεμιώτη

Αναπληρωματικό μέλος: Γιαννούλα Κατηφόρη-Τζεφέρη

Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Μαρία Παπαδάκη-Δημαράτου

Ελένη Αγγελοπούλου-Βιτωράτου

Καλλιόπη Ζαχοπούλου-Βλάχου

Αναπληρωματικό μέλος: Μαρία Πεχωρικήδου

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου Αφυπηρετησάντων Εκπαιδευτικών της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας καλεί όλα τα μέλη του να το πλαισιώσουν με ειλικρινή διάθεση συνεργασίας και να προτείνουν δικές τους δημιουργικές δραστηριότητες και ποικίλες πνευματικές ευκαιρίες.

Καλλιρόη Παρρέν: Η πρωτοπόρος ελληνίδα φεμινίστρια

Με τη γραφίδα τής κ. Μαρίας Π. Σφήκα

Στις 8 Μαρτίου γιορτάζεται παγκοσμίως η **Ημέρα Στις Γυναίκες** ως ημέρα μνήμης των αγώνων τού κινήματος για τα δικαιώματα των γυναικών. Δεν θα μπορούσαμε μια τέτοια μέρα να μην μνημονεύσουμε μία από τις σημαντικότερες προσωπικότητες τού ελληνικού φεμινισμού και την πρωτοπόρο τού γυναικείου κινήματος στην Ελλάδα, Καλλιρόη Παρρέν.

Γεννημένη το 1861 στα Πλατάνια Αμαρίου στο Ρέθυμνο τής Κρήτης, έφυγε έξι χρόνια μετά και εγκαταστάθηκε στην Αθήνα, όπου ο πατέρας της, Στυλιανός Σιγανός, ήταν πρόεδρος τής Επιτροπής Κρητών Προσφύγων. Αφού πέρασε τα σχολικά της χρόνια στη Σχολή Σουρμελή στον Πειραιά και ύστερα στην γαλλική Σχολή Καλογραιών, αποφοίτησε τελικά ως δασκάλα το 1878 από το Αρσάκειο με βαθμό «άριστα». Αμέσως μετά την αποφοίτησή της ανέλαβε διευθύντρια τού Παρθεναγωγείου τής Ελληνικής Κοινότητας Οδησού. Μετά από μια διετία επέστρεψε στην Αθήνα και παντρεύτηκε τον γαλλοαγγλικής καταγωγής δημοσιογράφο από την Κωνσταντινούπολη και ιδρυτή τού Αθηναϊκού Πρακτορείου, Ιωάννη Παρρέν. Η γνωριμία της με σπουδαίες προσωπικότητες τής εποχής και το πάθος της για ενημέρωση πάνω σε πνευματικά, πολιτικά και κοινωνικά θέματα, τη στιγμάτισε. «*Παρακολουθούσα τις συζητήσεις των δημοσιογράφων και σιγά σιγά εξύπνησε μέσα μου και πάλιν ο πόθος να γράψω,*

όπως αυτοί, όχι μόνον για τον εαυτόν μου αλλά και για τους άλλους», δήλωσε κάποτε.

Στις 8 Μαρτίου 1887 αποφάσισε να εκδώσει την εβδομαδιαία (αρχικά) εφημερίδα «**Εφημερίς των Κυριών**», με σκοπό να εισάγει και στην Ελλάδα τους φεμινιστικούς προβληματισμούς, που ήδη απασχολούσαν τις γυναίκες των δυτικοευρωπαϊκών κρατών, και να αφυπνίσει τις συνειδήσεις των γυναικών τής τότε εποχής. Η εφημερίδα αυτή αποτέλεσε το πρώτο γυναικείο έντυπο στην ελληνική επικράτεια και την καθιέρωσε ως την πρώτη Ελληνίδα δημοσιογράφο και εκδότρια. Τη συγγραφική ομάδα συγκρότησαν γυναίκες τού πνεύματος και τής τέχνης, που επεδίωκαν, μέσω τής εφημερίδας, ίσα δικαιώματα στην εκπαίδευση και την εργασία. Η πρώτη αυτή αποκλειστικά γυναικεία εφημερίδα γνώρισε τη μεγάλη ανταπόκριση τού κόσμου, φτάνοντας το 1892 τα 5.000 αντίτυπα, εντός και εκτός Ελλάδας, ενώ πρωτοστάτησε σε κινήματα υπέρ των γυναικών, με αποκορύφωμα την υποβολή στην κυβέρνηση Τρικουππ 2.850 υπογραφών γυναικών υπέρ τής γυναικείας εκπαίδευσης, αλλά και σε εθνικό επίπεδο, με συμμετοχή στη διεθνή εκστρατεία για τον πόλεμο τού 1897. Η κυκλοφορία τής εφημερίδας, η οποία εκδιδόταν δύο φορές το μήνα, συνεχίστηκε χωρίς διακοπή για 31 χρόνια, μέχρι την απότομη διακοπή της το Νοέμβριο τού 1917, λόγω των πο-

λιτικών συνθηκών που επικρατούσαν στο ελληνικό προσκήνιο. Η ίδια η Καλλιρόη Παρρέν εξορίστηκε στην Ύδρα από τον Μάρτιο του 1917 μέχρι τον Νοέμβριο του 1918 «διά τας πολιτικές πεποιθήσεις της».

Τη χλεύασαν, τη λοιδόρρησαν, την κακολόγησαν, την εξύβρισαν, κι όμως αυτή επέμεινε. Έπειτα από τις συνεχείς της μάχες σε στήλες εφημερίδων και πολιτικά γραφεία η ανδροκρατούμενη κοινωνία άρχισε να παίρνει στα σοβαρά τη γυναίκα, ενώ και πάλι μετά τα δικά της πύρινα διαβήματα, θα επέτρεπε τελικά η κυβέρνηση Δελγιάννη τη φοίτηση των γυναικών στο Πανεπιστήμιο και το Πολυτεχνείο.

Η Παρρέν ενίσχυσε το φεμινιστικό της αγώνα γράφοντας πολλά άρθρα τόσο στην «Εφημερίδα των Κυριών» όσο και σε μεγάλες καθημερινές εφημερίδες όπως η Ακρόπολις και η Εστία. Έγραψε επίσης δοκίμια, μυθιστορήματα και θεατρικά έργα με βασικό θέμα τη θέση της γυναίκας στα κοινωνικά προβλήματα της τότε εποχής. Στη ζωή της έκανε ισχυρούς εχθρούς, όπως τον Εμμανουήλ Ροΐδη, αλλά και φανατικούς υπέρμαχους του αγώνα της, όπως τον Κωστή Παλαμά και τον Γρηγόριο Ξενοπούλο, καθώς η μάχη που έδινε κόντρα στο αντρικό κατεστημένο μόνο άνιση θα μπορούσε να είναι.

Ο Παλαμάς έγραψε μια διθυραμβική κριτική για το έργο της και της αφιέρωσε τους γνωστούς στίχους από την Ασάλευτη ζωή:

*«Χαίρε, Γυναίκα Εσύ, Αθηνά, Μαρία, Ελένη, Εύα!
Να η ώρα σου! Τα ωραία φτερά δοκίμασε και ανέβα,
Και καθώς είσαι ανάλαφρη, και πα δεν είσαι σκιάβα,
Προς τη μελλόμενη άγια γη πρωτύτερα εσύ τράβα,
Κι ετοίμασε τη νέα ζωή, μιας νέας χαράς υφάντρα.
Κι ύστερα αγκάλησε, ύψωσε και φέρε εκεί τον άντρα.»*

Ο Ξενοπούλος μιλούσε με ενθουσιασμό για την επιτυχία του θεατρικού έργου της «Νέα Γυναίκα», χαρακτηρίζοντάς τη «γυναίκα που είναι γεννημένη δια να νικά». Και πραγματικά δε σταμάτησε στιγμή να παλεύει λυσσαλέα για να αποτινάξει από τη γυναίκα τον ρόλο του περιθωρίου και τα κατάφερε!

Χάρη στην καλλιέργεια και τη γλωσσομάθειά της (μιλούσε με άνεση γαλλικά, αγγλικά, ιταλικά και ρώσικα), τα συχνά της ταξίδια στο εξωτερικό όπου εξέδιδε τα έργα της, αλλά κυρίως χάρη στην προσωπική της ακτινοβολία και τους αγώνες της έγινε μία από τις πνευματικές προσωπικότητες της καμπίης του αιώνα. Αντιπροσώπευσε την χώρα μας σε διάφορα διεθνή συνέδρια και ίδρυσε στην Ελλάδα πολλά κοινωφελή ιδρύματα όπως το Άσυλον των Ανιάτων (1896) και το Άσυλον της Αγίας Αικατερίνης (1893), με σκοπό

«την παροχή ηθικής προστασίας και περιθάλψεως των υπηρειριών και εργατιδων, αίτινες σιερούνται εργασίας και ευρίσκονται μακράν των γονέων και συγγενών των». Πρωτοστάτησε σε οργανώσεις για την υποστήριξη όλων των γυναικών και για την διεκδίκηση ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση, στην πολιτική και στα κοινά μεταξύ των γυναικών και των ανδρών.

Η δράση της δεν εξαντλήθηκε στην υπεράσπιση του γυναικείου ζητήματος. Αποζητούσε την επιστροφή στις ρίζες και τα ιδανικά της ελληνικής φυλής και ίδρυσε το 1911 το «Λύκειον των Ελληνίδων» σκοπός του οποίου ήταν «Ο μεταξύ γυναικών των γραμμάτων, των επιστημών, των τεχνών σύνδεσμος προς εξυπηρέτησιν και προστασίαν αυτών και προς αναγέννησιν και διατήρησιν των ελληνικών εθίμων και παραδόσεων».

Η Καλλιρόη Παρρέν έπαιξε επίσης καθοριστικό ρόλο στην κατοχύρωση του δικαιώματος του εκλέγειν και του εκλέγεσθαι στις γυναίκες. Η πρώτη της προσπάθεια έγινε το 1895, όταν απευθύνθηκε στον τότε πρωθυπουργό Χ. Τρικούπη, ζητώντας την κατοχύρωση των πολιτικών δικαιωμάτων των γυναικών. Αργότερα, το 1921 διοργάνωσε το δεύτερο γυναικείο συνέδριο στην Ελλάδα, με αποτέλεσμα να πείσει τον τότε πρω-

θυπουργό Δ. Γούναρη να τοποθετηθεί προσωπικά υπέρ της χορήγησης ψήφου. Η κατοχύρωση του δικαιώματος ψήφου στις γυναίκες άργησε πολύ να χορηγηθεί και η Καλλιρόη Παρρέν είχε τη ατυχία να μην δει ποτέ το όνειρό της, για τη γυναικεία χειραφέτηση, να γίνεται πραγματικότητα στην πολιτική σκηνή της χώρας.

Στις 15 Ιανουαρίου 1940, η σπουδαία αυτή αγωνίστρια του γυναικείου κινήματος έφυγε από τη ζωή, αφού υπέστη εγκεφαλικό επεισόδιο, έχοντας πριν τιμηθεί με το «Χρυσό Σταυρό του Τάγματος του Γεωργίου Β΄». Το έργο της αναγνωρίστηκε από την Ακαδημία Αθηνών και το Δήμο Αθηναίων, ο οποίος θέλησε να αποδώσει φόρο τιμής στη μνήμη της, τοποθετώντας το 1992 προτομή της στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών.

Η Καλλιρόη Παρρέν φαίνεται να έφυγε πλήρης και ευτυχισμένη από τη μέχρι τώρα αγωνιστική της πορεία, ενώ πριν το θάνατό της είχε δηλώσει:

«Είμαι ευτυχής και ήσυχη πλέον μπορώ να αναπαυθώ, εφ' όσον αισθάνομαι ότι αφήνω μίαν ανθηράν βλάστησιν της σποράς, την οποίαν εμείς, αι ολίγα πρωτοπόροι, εσπείραμεν εις την τότε άγονον και πετρώδη γην και είμαι βεβαία ότι από σας, καλοί μου συνεργάτιδες, θα δημιουργηθή η τελεία γυναίκα της αύριον».

ΤΕΥΧΟΣ 2

Οι εκδρομείς
στον Πύργο του Μπότσαρη (2004)

ΤΕΥΧΟΣ 4

Μια ομάδα μελών του Συνδέσμου
έξω από τις αίθουσες της Γλυποθήκης (2004)

ΤΕΥΧΟΣ 5

Η κ. Καραγιαννοπούλου απευθύνεται στα μέλη
του Συνδέσμου (2005)

ΤΕΥΧΟΣ 6-7

Ξενάγηση στο αρχαίο θέατρο
του Θορικού (2005)

ΤΕΥΧΟΣ 8

Ομάδα εκδρομέων
στο Λιμπούτσι (2005)

ΤΕΥΧΟΣ 9

Ο Πρόεδρος μας με τη βοήθεια της κ. Γ. Κατηφόρη
και της κ. Ελ. Δάλλια κόβει την πίτα.
Παραστάτης της εκδηλώσεως ο κ. Χρ. Αθαλαζιάς (2006)

Μπροστά στον υπό αναστήλωση ναό
τού Νεμείου Διός (2007)

Στα ιστορικά «Στενά τής Σαλαμίνας» (2017)

Ίδρυμα Θεοχαράκη.
Έκθεση-αφιέρωμα στη Μαρία Κάλλις (2018)

Κοπή πρωτοχρονιάτικης νίτας (2018)

Αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας (2018)

Βυζαντινό και Χριστιανικό Μουσείο Αθηνών.
Έκθεση «Πανάγιος Τάφος» (2019)

Σκέψεις με αφορμή την «Ημέρα τής Μητέρας»

Με τη γραφίδα τής κ. Φανής Καπελλά-Κουτούζη

Ηκαθιέρωση, εδώ και αρκετά χρόνια, τής παγκόσμιας, τιμητικής **Ημέρας τής Μητέρας**, κάθε δεύτερη Κυριακή τού Μαΐου, είναι το λιγότερο που θα μπορούσε να προσφέρει η ανθρωπότητα, για να τιμήσει το ιερό πρόσωπο τής μητέρας τού κάθε ανθρώπινου πλάσματος. Όσες σκέψεις, όσα συναισθήματα και κυρίως όση αγάπη κι αν τής προσφέρουμε ως παιδιά, το ξέρουμε όλοι μας ότι η δική της αγάπη προς εμάς, η έγνοια της για το κάθε μας βήμα ξεπερνά κάθε ανθρώπινο όριο!

Είναι όμως αρκετή η αγάπη για το μεγάλωμα ενός παιδιού; Ασφαλώς όχι μας λείπει η ανθρώπινη εμπειρία.

Οι εκπαιδευτικοί, και κυρίως οι δάσκαλοι, έχουμε γίνει μάρτυρες περιπτώσεων ανεπάρκειας εφοδίων των μητέρων των μαθητών μας γι' αυτό το τεράστιο έργο τής ανατροφής ενός παιδιού. Κατά τη διάρκεια της άσκησης τού λειτουργήματός μας και παρόλη την άνοδο τού μορφωτικού επιπέδου στη χώρα μας, συναντούμε μητέρες με έλλειψη συνειδητότητας τού έργου αυτού, με άγνοια βασικών γνώσεων τής παιδαγωγικής και τής ψυχολογίας των πλα-

σμάτων που φέρνουν στη ζωή. Μητέρες ανώριμες, εγωκεντρικές, με προτεραιότητες άλλες απ' αυτές που η μητρότητα επιβάλλει. Αγαπούν πολύ αλλά δεν ξέρουν πώς να δείξουν αυτή την αγάπη, να τη μετατρέψουν σε συμπεριφορές που θα θωρακίσουν το παιδί τους και θα τού δώσουν πολύτιμα, ψυχικά εφόδια για τη ζωή. Και δεν είναι λίγες οι φορές που και σε αυτές τις πρώιμες ηλικίες τού Δημοτικού Σχολείου, τα παιδιά διατυπώνουν παράπονα για τη μάνα κυρίως, που προΐδεάζουν το δάσκαλο πόσο εύκολα το παράπονο μπορεί να εξελιχθεί σε ψυχικό τραύμα, από αυτά που ακολουθούν τα παιδιά και δυσκολεύουν τη μετέπειτα ζωή τους.

Μήπως λοιπόν θα μπορούσαμε, ως πολιτεία, ως κοινωνία, ως εκπαιδευτικό σύστημα, να φροντίσουμε για τον εμπλουτισμό και την ενίσχυση τής νοηματοδότησης τής Ημέρας τής Μητέρας; Θεωρούμε ότι η μέρα αυτή χρειάζεται ένα συμπληρωματικό περιεχόμενο : όχι μόνο απόδοση αγάπης και τιμών των παιδιών κάθε ηλικίας προς τις μανάδες τους. Όχι μόνο μνεία των όσων προσφέρει η μάνα αλλά και μια θεσμοθετημένη, οργανωμένη βοήθεια προς

Μάνα του Κόσμου

Απλώνω το χέρι τρεμάμενο
να ψηλαφίσω με τ' ακροδάχτυλα
τους παλμούς της καρδιάς σου
ροζιασμένο πλατανόφυλλο
που θησαυρίζεις σοφία
στη ρίζα της υπομονής
δίπλα στο μεγάλο ποτάμι
που σ' έταξε μάνα του κόσμου.
Ροζιασμένο χέρι της προσφοράς
αγαπημένο χέρι της θυσίας.
Πιότερες οι πίκρες που σου πρόσφερα
απ' τις χαρές που δεν περσέψαν.
Τι κρίμα, τον καιρό που βάδισες πλάι μου
να μη νιώσω το βάρος της παρουσίας σου
το άμετρο βάθος της ύπαρξής σου
όσο τώρα που απέλιπες
«τα ματαίως της γης τεκταινόμενα».

Σε γυρεύω στις θύμψες
σε ψάχνω στις μνήμες μου
να στηρίξεις το βλέμμα που απόκαμε
να γλυκάνεις τον ύπνο του φόβου.
Μάνα των πρώτων βημάτων μου
της πρώτης μου μέρας στον ήλιο,
άπλωσα τα φτερά μου και τάκαψα
στο ανελέητο φως και στη γνώση.
Στήριξε πάλι το βήμα μου
άνοιξε πάλι τα χέρια σου
παιδί να γυρίσω στα σπλάχνα σου
της πρώτης ηδονής σου να γίνω σταγόνα.
Μάνα του κόσμου, μάνα δική μου
βαθιά μαχαιριά η συνείδηση
της απουσίας μου
στην αίσθηση της δικής σου σοφής
προυσίας!

Ντίνα Σκουλαρίκου-Γεωργιάδου, «ΣΤΗ ΘΩΠΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ»

Επιμέλεια δημοσίευσης: Λιλίκα Λεβιδιώτη-Σακελλαριάδη

αυτήν. Στην πιο απλή περίπτωση και μέχρι η πολιτεία να αναλάβει τις ευθύνες της, θα μπορούσε η εκπαίδευση, ως κοινωνικός θεσμός, να αναλάβει κάποιες πρωτοβουλίες σε βάση οργανωμένη, με παρέμβαση από ειδικούς εκπαιδευτικούς και προσκεκλημένους επιστήμονες, κατά τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς, να προσφέρει ό,τι πιο σύγχρονο έχουν να μας δώσουν οι σχετικές επιστήμες. Προσωπικά θα αξιολογούσα ως πρώτη προτεραιότητα την ανάγκη να οδηγηθούν οι γονείς σε διαδικασίες ενημέρωσης, περισυλλογής, αυτοκριτικής, προετοιμασίας ώστε να «δεχθούν» να συνομιλήσουν για κάποιες επείγουσες αλλαγές στα θέματα της αγωγής των παιδιών τους.

Μιλούμε τελικά όχι μόνο για μπότερες αλλά για

γονείς. Και βέβαια δεν εξαιρούμε τον πατέρα από αυτές τις σκέψεις. Και οι δυο πρέπει να ξέρουν ότι έχουν απόλυτη ανάγκη αυτή τη βοήθεια. Αν το δόγμα της «δια βίου μάθησης» είναι τόσο σημαντικό ώστε να αναβαθμίσουμε ποιοτικά ο καθένας τη ζωή του, φαντασθείτε από τι είδους «μαθήσεις» έχουν ανάγκη οι γονείς, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις τεράστιες δυσκολίες και προκλήσεις που παρουσιάζει η ανατροφή των παιδιών, στους δύσκολους καιρούς που ζούμε, και το γονεϊκό ένστικτο δεν είναι αρκετό ούτε αλάθητο. Εκεί έξω караδοκούν δεκάδες «παράλληλα σχολεία», τις πιο πολλές φορές επικίνδυνα, που διεκδικούν μερίδιο στην ανατροφή των παιδιών και για να τα διαχειριστούμε σωστά χρειαζόμαστε σωστή βοήθεια.

Μεγαλοβδομαδιάτικο ψηφιδωτό σε ελληνικό νησί

Με τη γραφίδα της κ. Φανής Καπελλιά-Κουτούζη

Κάλυμνος, 30 Απριλίου 2019

Ένα τρίκυκλο! Είδατε ποτέ ένα τρίκυκλο της βιοπάλης, με τα σημάδια της επάνω του; Τα κάλυπτε όμως η χαρά τα σημάδια αυτά. Στρωμένο με «ψιλιά» καλύμνικα χραμάκια και μαξιλαράκια με κορδέλλες κουβαλούσε τη Μ. Πέμπτη ένα θησαυρό: με συνοδηγό τη μάνα δίπλα στον πατέρα, είχε επιβάτες πέντε «παι(δ)άκια», αγουροξυπνημένα, φρεσκολουσμένα, με κομμώσεις στην τρίχα και όδευε προς τον Αϊ-Γιώργη να «πάσι(πάνε) τα παιτζιά (παιδιά) να μεταλάβουσι». Ένα τρίκυκλο της βιοπάλης!

Πάτερ, σ'ευχαριστούμε. Με τη ραγισμένη απ' τη συγκίνηση μελωδική φωνή σου και τις σιωπές για ν'αποφύγεις το λυγμό, καθώς διάβазες τα Ευαγγέλια κι έψαλλες το «Σήμερα κρεμάται...», μας βοήθησες να συνδεθούμε κι εμείς με το δικό μας συναίσθημα, απ' όποιον δρόμο ο καθένας μας μπορούσε να τα καταφέρει καλύτερα.

Δύο υποβάσταναν τη νέα γυναίκα που δεν μπορούσε να περπατήσει, αγκαζέ κρατούσε και οδηγούσε το σύζυγο μια κυρία, αντικαθιστώντας τα μάτια που τον εγκατέλειψαν, αγκαλιά τα είχε και καμάρωνε για τους «βαλιά(δ)ες» της τα δύο «ειδικά» παιδιά που της έδωσε η ζωή, μια μάνα. Αν μπορούσες να τους αφουκραστείς, καθώς σκύβουν να φιλήσουν τον Σταυρωμένο, τούτους και πολλούς άλλους τσακισμένους απ'τη ζωή,

θακούσεις σίγουρα: «Έναν Κυρνηαίο και για μένα, Κύριε».

Απ' το πουθενά, με τα σορτοσάκια και τις σαγιονάρες, τα σακκίδια και τις ψάθες τους, ασκεπείς όμως, γε-

μάτοι σεβασμό, έβλεπαν τα δρώμενα και προσπαθούσαν να καταλάβουν. Έσκυβαν το κεφάλι και χαμογελούσαν αμήχανα. Φίλησαν και το Αποκαθλωμένο Σώμα. Γάλλοι, Άγγλοι, Σουηδοί. Ανήκαν και αυτοί στην ίδια κοινότητα σήμερα, μεσημέρι Μ. Παρασκευής.

Πώς μπορείς ν'αγαπάς τους νεκρούς σου τόσο πολύ, τόσο βαθιά, με τόση διάρκεια! Η απορία αυτή αναμετράται συχνά με τον καθένα μας. Αλλά εκεί που σιγουρεύεσαι για τη σχεδόν καθολικότητα της αίσθησης αυτής είναι στο κοιμητήριο, το μεσημέρακι της Μ. Παρασκευής. Το προ-

σκλητήριο τους δεν αφήνει κανέναν στο σπίτι...

Δημοτικό, στην Στ' τάξη πήγαινε το ψηλόλιγνο κοριτσάκι. Ωστόσο το χώραγε ακόμα, με το μικρό καλύμνικο σκαμνάκι του, το εσωτερικό περβάζι, σε παράθυρο τού Αϊ Γιώργη. Εκεί την «άραξε» το Ρηνάκι όλη τη Μ. Εβδομάδα, με τη σύνοψη στο χέρι, να μη χάνει λέξη μήτε κόμμα μήτε και τελεία από τα «Γράμματα» ούτε από τα Ευαγγέλια ούτε από τις ψαλμωδίες.

«...ψαλμωδίες γλυκές με τα πρώτα πρώτα Δόξα Σοι
Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου
με τα πρώτα πρώτα Δόξα Σοι»

Θεμελίνα Γερακιού 1998

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Τσικνοπέμπτη

Με τη γραφίδα της κ. Μαρίας Π. Σφήκα

■ Πέμπτη 28 Φεβρουαρίου 2019... Φτάνοντας στο εστιατόριο «Μπιφτεκάκια και Σουβλάκια» τού Ψυχικού ο μυρωδάτος καπνός σε έκανε να καταλάβεις ότι δεν ήταν μια απλή Πέμπτη...

Ήταν Τσικνοπέμπτη, η «επίσημη» ημέρα έναρξης της αποκριάς αλλά και η ημέρα που προμηνύει την έναρξη της Σαρακοστής. Εκεί συναντηθήκαμε τα μέλη τού Συνδέσμου μας με ιδιαίτερη χαρά και κέφι για να τιμήσουμε το έθιμο. Το έθιμο αυτό χάνεται στα βάθη των αιώνων και φαίνεται να συνδέεται με τις βακκικές γιορτές των αρχαίων Ελλήνων και Ρωμαίων, που θεωρούσαν το φαγοπότι και το γλέντι ιεροτελεστία για την καλή ευφορία της γης την άνοιξη.

Τσίκνα, ψιτά, μάσκες, καπέλα, κέφι και χαμόγελα πλημμύρισαν τον γεμάτο «μπιφτεκάκια και σουβλάκια» χώρο και πραγματικά περάσαμε όμορφες, μοναδικές στιγμές. Και τού χρόνου!

Ο Ακάθιστος Ύμνος
εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον

Με τη γραφίδα της κ. Λιλίκας Λεβιδιώτη

■ Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι εφέτος, τα μέλη τού Συνδέσμου μας παρακολούθησαν με ευλάβεια και θρησκευτική κατανύξη την ακολουθία τού Ακαθίστου Ύμνου στον Ιερό Ναό της Αγίας Αναστασίας, στο Ψυχικό, στις 15 Μαρτίου 2019.

«Άγγελος Πρωτοστάτης» έψαλε ο ιερέας. Ήταν η πρώτη στάση των Οίκων, οι Πρώτοι Χαιρετισμοί.

Ο αείμνηστος Καθηγητής μας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών Νικόλαος Τωμαδάκης γράφει σχετικά στο βιβλίο του «Εισαγωγή εις την Βυζαντινή Φιλολογία»:

Η ονομασία Ακάθιστος οφείλεται στην εορτή τού Ευαγγελισμού με την οποία είναι συνδεδεμένος αρχικά ο Ύμνος. Η ακολουθία εψάλλετο ακάθιστος.

Η συγγραφή τού Ακαθίστου Ύμνου έχει αποδοθεί σε διάφορες προσωπικότητες: Στον Πατριάρχη Σέργιο, στον ιαμβογράφο Γ.Πισίδη, στο Γ.Σικελιώτη, στον ιερό Φώτιο. Τελευταία ο Ύμνος έχει αποδοθεί στον Πατριάρχη Γερμανό.

Είναι αδύνατον, γράφει ο Ν.Τωμαδάκης, να έγραψε τον Ύμνο ο Ρωμανός ο Μελωδός, διότι είναι ποιητής τού 6ου πρωίμου αιώνα, τού οποίου σήμερα γνωρίζουμε τόσα κείμενα, ώστε άνετα να μπορούμε να κάνουμε φιλολογική σύγκριση.

Ο Ύμνος αποτελείται από το Προοίμιο και από τους 24 Οίκους. Στο Προοίμιο ψάλλεται ο Κανών ο οποίος είναι ποιητικό σύνθεμα τού Η΄ αιώνα. Περιλαμβάνει 9 θεματικές ωδές. Κάθε ωδή αποτελείται από τον Ειρμό και το Τροπάριο. Ο Ειρμός, ο οποίος αποτελεί το πρότυπο μετρικά και ρυθμικά των τροπαρίων, αναφέρεται συνήθως σε ορισμένο για κάθε ωδή θέμα.

Οι 24 Οίκοι είναι γραμμένοι σε ελληνική αλφαβητική ακροστιχίδα από το Α έως το Ω. Με τον όρο Οίκο, εννοείται κάτι ανάλογο με τη στροφή.

Είναι συνήθως 24 τροπάρια «αρμοζόμενα» πιθανόν μεν μελικά πάντως δε τονικά και ρυθμικά με τον πρώτο οίκο, ο οποίος είναι και ο ειρμός. Τους οίκους συνδέει ακροστιχίδα με τα αρχικά γράμματα κάθε στίχου.

Α΄ Στάση των οίκων (Α-Ζ): «Άγγελος Πρωτοστάτης...»

Β΄ Στάση των οίκων (Η-Μ): «Ήκουσαν οι ποιμένες...»

Γ΄ Στάση των οίκων (Ν-Σ): «Νέαν έδειξε κτίσιν...»

Δ΄ Στάση των οίκων (Τ-Ω): «Τείχος ει των παρθένων...»

Ο 24ος οίκος: «Ω, Πανύμνητε Μήτηρ, η τεκούσα τον πάντων Αγίων αγιώτατον Λόγον!»

Ένα πρωινό στο Λυκαβηττό

Με τη γραφίδα της κ. Μαρίας Παπαδάκη-Δημαράτου και της κ. Αγνής Παυλάκη

■ Ο Σύνδεσμός μας πρότεινε μια συνάντηση στο Λυκαβηττό, στην «κορυφή της Αθήνας», την Πέμπτη 28 Μαρτίου 2019.

Σύμφωνα με την ετυμολογία, Λυκαβηττός είναι ο βράχος πάνω στον οποίο «βαίνει» και «άττει» δηλ. ορμά το φως (λυκ) τη στιγμή που ο ήλιος ανατέλλει.

Οι έντονοι ρυθμοί της καθημερινότητας, οι υποχρεώσεις που, αν και συνταξιούχοι, έχουμε επωμιστεί, μας αναγκάζουν να προσπερνάμε ομορφιές και μνημεία, χωρίς καν να τα παρατηρούμε. Ίσως και διότι τα θεωρούμε δεδομένα. Ευκαιρίας δοθείσης, ξεκινήσαμε για το σημείο συνάντησης, στην είσοδο του τελεφερίκ που σε ανεβάζει ως την κορυφή.

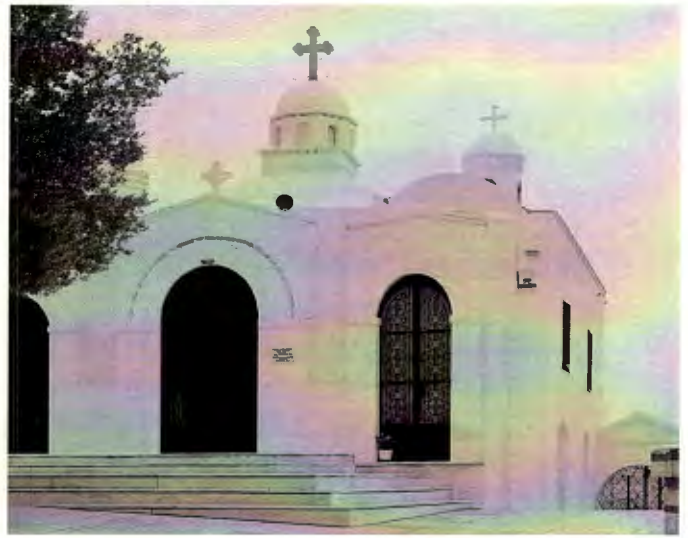
Το τελεφερίκ, «Σχοινοκίνητος Σιδηρόδρομος Λυκαβηττού» εγκαινιάστηκε στις 18 Απριλίου 1965. Το μήκος της γραμμής μέσα στη σήραγγα είναι 210 μ. και όλη η διαδρομή διαρκεί περίπου 3 λεπτά.

Πολλές χρησιμοποίησαν μέχρι εκεί το αυτοκίνητό τους, άλλες ταξί ή την αστική συγκοινωνία, που σε μεταφέρει ακριβώς απέξω, και άλλες τόλμησαν την ανάβαση, που έμοιαζε μάλλον με αναρρίχηση, με τα πόδια. Όπως και να φτάσαμε, το αποτέλεσμα μας αποζημίωσε πλήρως!

Χρησιμοποιώντας την τεχνολογία, πλέον, μεταφερθήκαμε στην φιλόξενη καφετέρια που σου προσφέρει απεριόριστη θέα της πρωτεύουσας. Ξεκουραστήκαμε, ανταλλάξαμε τα νέα μας, συζητήσαμε, περάσαμε λίγες ώρες ευχάριστες με συναδέλφους παλαιούς και αγαπητούς, που τόσα κοινά μας συνδέουν.

Αφού χαλαρώσαμε και ανακινήσαμε τις δυνάμεις μας (όσες είχαμε πάρει την πρωτοβουλία της μετάβασης πεζή), αποφασίσαμε να ανεβούμε λίγο ψηλότερα, ως την κορυφή, όπου βρίσκεται και το πολυτραγουδι-

σμένο και πολυφωτογραφημένο εκκλησάκι του Αγίου Γεωργίου, που κτίστηκε γύρω στα τέλη του 18ου αιώνα. Το εκκλησάκι είναι τρίκλιτη καμαροσκέπαστη βασιλική με δύο ακόμη παρεκκλήσια, του Αγίου Κωνσταντίνου και του Προφήτη Ηλία. Οι φορητές εικόνες Αγ. Γεώργιος αριστερά του τέμπλου (1885) και η Πλατυτέρα των Ουρανών δεξιά του (1865) κοσμούν τον ναό, ενώ οι τοιχογραφίες του είναι πρόσφατες (1987).

Από εκεί πλέον η θέα στο λεκανοπέδιο είναι πανοραμική. Βρίσκεισαι στο δεύτερο υψηλότερο σημείο της Αττικής (μετά τα Τουρκοβούνια), σε ύψος 277 μ. από την επιφάνεια της θάλασσας. Η Αθήνα «πιάτο» μπροστά σου, με την Ακρόπολη και τον Παρθενώνα να δεσπόζει, παρακάτω διακρίνονταν τα στενά της Πλάκας, αριστερότερα η Πλατεία Συντάγματος, το Ζάππειο, το Παναθηναϊκό Στάδιο. Τα τρία βουνά της Υμηττός, Πάρνηθα, Πεντέλη τριγύρω ενισχύουν την έννοια «λεκανοπέδιο», ενώ το άνοιγμα προς το Σαρωνικό σου αφήνει απεριόριστη θέα προς τις ακτές της Αίγινας, και, καιρού επιτρέποντος, και της Πελοποννήσου.

Ο καιρός είναι αλήθεια, δεν επέτρεπε και πολλά, αφού ο άνεμος, που ήταν ιδιαίτερα ισχυρός μάς δυσκόλεψε. Έτσι γρήγορα κατηφορίσαμε, αφού πρώτα ανάψαμε ένα κεράκι στον Άγιο Γεώργιο. Τον Άγιο Γεώργιο γνωρίζουμε ότι τον τιμούν και οι Μουσουλμάνοι, και πιστοί άλλων δογμάτων. Έτσι δεν ξαφνιαστήκαμε όταν διαπιστώσαμε ότι υπήρχαν πολλοί άλλοι επισκέπτες, ταξιδιώτες από χώρες της Ανατολής, που μαζί με τα παιδιά τους, είχαν ανεβεί στο Λυκαβηττό όχι μόνο για να απολαύσουν τη μοναδική θέα, αλλά και για να προσκυνήσουν τον προστάτη Άγιο τους!

Ευχαριστούμε πολύ την πρόεδρο του Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε. κ.Ειρήνη Βαϊδάκη-Κοντού και το Δ.Σ. του Συνδέσμου για την ξεχωριστή ευκαιρία που μας έδωσαν να απολαύσουμε την ευχάριστη συνάντησή μας και τη θέα της Αθήνας από ψηλά!

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Αγαπητέ συνάδελφε να θυμάσαι...

Ο Σύνδεσμός μας έχει προγραμματίσει για τα μέλη του:

Τη Δευτέρα, 24 Ιουνίου 2019,
ημερήσια εκδρομή
στη Μαλεσίνα – Άγιο Ιωάννη Θεολόγο
– Καμένα Βούρλα.

Η Μαλεσίνα, κωμόπολη της Φθιώτιδας
με υπέροχη θέα στον Β. Ευβοϊκό
και όμορφες παραλίες,
είναι χτισμένη σε μια ξεχωριστή γωνιά
της ανατολικής Λοκρίδας σε υψόμετρο 240 μ.

Βορειοανατολικά της Μαλεσίνας,
στη χερσόνησο της Αετοφωλιάς,
θα επισκεφτούμε τη Βυζαντινή Ιερά Μονή
Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου,
κτίσμα του 11ου αιώνα μ.Χ.

Στον απάνεμο όρμο του Θεολόγου βρίσκεται
ο πανέμορφος παραθαλάσσιος οικισμός
του Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου,
σύγχρονο παραλιακό θέρετρο.
Εκεί θα γευματίσουμε!

Το απογευματάκι, για τον καφέ μας,
θα κατευθυνθούμε προς την παραθαλάσσια
κωμόπολη «Παλιοχώρι», τα Καμένα Βούρλα.

Ο συνδυασμός θάλασσας και δασωμένου βουνού
μετέτρεψαν την περιοχή αυτή σε αξιόλογο θέρετρο,
σημαντική τουριστική λουτρόπολη
για τις ιαματικές πηγές της.

Περιμένουμε τη μεγάλη συμμετοχή σας,
όπως πάντα!

Δηλώσεις το αργότερο μέχρι και
την Παρασκευή 21 Ιουνίου 2019 στα τηλέφωνα:
κ. Κατφόρν: 210-6993356 ή 6975749935
κ. Αθανασοπούλου: 210-6216300 ή 6945974875
κ. Σφήκα : 210-6134351 ή 6932380909

Προγραμματίζεται, Θεού θέλοντος,
για τον μήνα Οκτώβριο,
φιλανθρωπική εκδήλωση και ομιλία
στο Εντευκτήριο των Αρσακείων Σχολείων Ψυχικού.
Η Δρ Σπυριδούλα Λέκκου,
Αναπλ. Καθηγ. Πανεπιστημίου Δυτικής Αττικής,
Ψυχολόγος, Ψυχοθεραπεύτρια
θα αναπτύξει το θέμα:
«Επικοινωνία-Αξίες και Συναισθήματα».
(Το φθινόπωρο θα ενημερωθείτε πιο αναλυτικά).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ – ΔΩΡΕΕΣ

■ Ευχαριστούμε τη Συνάδελφο και μέλος του Συνδέσμου μας κ. Αγγελική Τζούβαλη-Καριώτογλου για τη σημαντική δωρεά-έκπτωση, που μας προσέφερε, στην αγορά της πασχαλινής κάρτας του Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε.

■ Ευχαριστούμε τη Συνάδελφο και μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου μας, η οποία επιθυμεί να κρατήσει την ανωνυμία της, για την ευγενική δωρεά της, με την

οποία καλύψαμε το κόστος της εκτύπωσης των ευχών της πασχαλινής κάρτας μας.

■ Ευχαριστούμε τη Συνάδελφο και μέλος του Συνδέσμου μας, η οποία επιθυμεί να κρατήσει την ανωνυμία της, για την ευγενική δωρεά του ποσού των 100 ευρώ, στη μνήμη του αγαπητού Συναδέλφου και μέλους του Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε. Ανδρέα Κουλάδη.

Το 50ο τεύχος του Επικοινωνιακού εντύπου του Σ.Α.ΕΚ.Φ.Ε. «Ιωάννης Κοκκώνης» το αφιερώνουμε, «τιμής ένεκεν», στους «τολμηρούς» εμπνευστές και πρωτεργάτες του Συνδέσμου μας: τον επί σειρά ετών Πρόεδρο κ. Στέφανο Βιτζηλαίο και την επί σειρά ετών Γενική Γραμματέα κ. Μαριάννα Γεωργούντζου-Νικητοπούλου

Καλό Καλοκαίρι!